

ΑΓΡΕΞ ΣΥΝΕΧΕΙΑ και η Αλλαγή να βάλει επιτέλους το χέρι της, γιατί δεν πήνε καλά τα πράγματα εκεί μέσα. Σας φώσαμε μια «γεύση» από πατάτες την περασμένη εβδομάδα (έναν διέκατομμύριο δραχμές φαίνεται πως έκαναν φερά), αλλά συμβαίνουν κι να σωρό άλλες ηλιθιότητες (επειδή ο χαρακτηρισμός), που αν δεν ζυγνήσουν έγκαιρα οι αρμόδιοι, όχι συνεταιριστικό κίνημα της προκοπής δεν θα σφαιρι κάποτε, αλλά ούτε κιόλας για να πουλάει λαμόνια!

Το «Π» έχει στα χέρια του ένα ενημερωτικό σημείωμα, που έγραψε υψηλά ιστάμενο στέλεχος της ΑΓΡΕΞ και τα στοιχεία που αναφέρονται επί μέρους δείχνουν ότι ο χαρακτηρισμός εμπάτε σκόλοι αλέστε και αλεστικά μη θέστε, δεν είναι και τόσο μακριά από την πραγματικότητα! (Χωριστά δημοσιοποιήσι μια... ζοιμερή απήπειρα διοροδοκίας).

ΔΩΣΤΕ βάση σε μερικά απ' αυτά — κι αρχίζουμε από το πιο κοντρό:

• Όλες οι εργασίες διανομής προϊόντων ξεινοτών δίκως ενημέρωση των υπηρεσιαίων παραρτήτων, αλλά μόνο μετά από ενέργειες του προέδρου, του διευθύνοντος συμβούλου και του ειδικού συμβούλου και αφού ολοκληρωθούν σχεδόν οι διαδικασίες διανομής των προϊόντων καλείται το Δ.Σ. να καθίσει τις διάφορες ενέργειες απολογητικά και δίκως προηγούμενη ενημέρωσή του».

Κ' ΕΠΙΕΙΔΗ όλα αυτά μπορεί να φαίνονται «επιλά γραμμάτα», προσέξτε το παρακάτω κοντρό παράδειγμα που αναφέρεται στο υπόμνημα:

• Σας συνυποβάλω ΤΕΛΕΧ σχετικά με την εργασία των λεμονιών εσοδείας 1982/83, τα οποία αποδεικνύουν ενέργειες αντιεπιχειρηματικές και ζημιογόνες για την εταιρία, δότι ενώ υπήρχαν πληροφωρίες για μη αποστολή λεμονιών στην Αγγλία, έπραξαν το αντίθετο».

ΠΟΙΟ ήταν το αποτέλεσμα της αποστολής στην Αγγλία των λεμονιών, δίκως την ύπαρξη των απαραίτητων προϋποθέσεων;

1 Η συνεχής υποβάθμιση του προϊόντος (σάπωμα, σουρίκιωμα κλπ.) εντός των φυγείων, όπου και επιβαρύνονται με σημαντικά ποσά ψυκτικών και ανασυσκευασίας.

2 Η ανάγκη μετακίνησης των για διάθεση σε άλλες χώρες (Γαλλία, Γερμανία), όπου και εκεί διεπισπώνετο η άθλια κατάσταση τους, με συνέπεια εκ νέου ανασυσκευασία τους, αφού προηγουμένως στέλνοντο στην εταιρία διαμαρτυρίες από τους εκεί παράλητες.

3 Η δυσφήμιση των ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό (αυτό ήταν και το μεγαλύτερο πλήγμα).

4 Η άνοδος των τιμών των λεμονιών στην εσωτερική αγορά και έτσι η δυσμενής επίδραση στο κόστος ζωής των ελλήνων καταναλωτών».

ΓΙΑ ΣΑ να μην έφταναν όλα αυτά, έρκεται κι αυτό:

• Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες, μέχρι σήμερα, (Δ.Σ. μιλάμε για Ιούλιο του 1983) της Εμπορικής Διεύθυνσης, δεν γνωρίζουμε τίποτε για την τύχη των αναφερομένων παραπάνω λεμονιών και των πορτοκαλιών που εστάλησαν στην Αγγλία (λεμόνια 2.708.070 κιλά και πορτοκάλια 738.000 κιλά), ενώ βάσει των κειμένων νόμων περί συναλλάγματος έπρεπε εντός 9 μηνών από της εξαγωγής των προϊόντων να έχει γίνει η απογραφή του αντίστοιχου συναλλάγματος».

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΑΓΡΕΞ: Μπάτε σκόλοι αλέστε...

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ από τα μέχρις εδώ:

Δεν ήταν μόνο οι πατάτες που λέγαμε την περασμένη εβδομάδα, αλλά τα ίδια και χειρότερα πάθαμε και με τα λεμόνια και τα πορτοκάλια (Δ.Σ. θυμάστε τα λεμονοπορτοκάλια για τα οποία ξαναμιλήσαμε) που στείλαμε στην Αγγλία: το εμπόρευμα βγήκε, τα λεφτά δεν μπήκαν!

ΓΙΑ να μη νομίζετε όμως ότι ήταν στιγμιαία γκάφα όλα όσα συνέβησαν με τις αποστολές της ΑΓΡΕΞ στην Αγγλία, δώστε βάση και σε μερικά άλλα, που αποκαλύπτει

η ίδια αναφορά:

★ Τον Μάρτιο του 1983 και με μοναδικό δικαιολογητικό ένα πρακτικό που υπέγραψαν δύο εκπρόσωποι συνεταιρισμού και ένας ιδιοκτήτης συσκευαστηρίου, η ΑΓΡΕΞ πλήρωσε 51.250 κιλά πορτοκάλια ενώ παρέλαβε μόνο 19.250 κιλά. Η ζημιά της εταιρίας ήταν μόνο 303.000 δραχμές.

★ Γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια το ίδιο το καταστατικό της εταιρίας, ανώτατο στέλεχος απάλλαξε ένα συνεταιρισμό από την υποχρέωση να πληρώσει συσκευαστικό δικαίωμα, όπως έκαναν μέχρι τότε οι ιδιώτες που χρησιμοποιούσαν το συσκευαστήριο. Το δικαίωμα ήταν 0,30 δραχμές για κάθε αγγούρι, αλλά το

«κοντρό αγγούρι» για την ΑΓΡΕΞ ήταν ότι όχι μόνο δεν εισέπραξε 1.300.000 δραχμές που έπρεπε, αλλά, αντίθετα, ζηλώθηκε κι από πάνω 240 χιλιάδες για υπερωρίες των υπαλλήλων εκείνων, που έκαναν τη ζάμπα δουλειά για τον συνεταιρισμό.

★ Επειδή κάποια στιγμή η ΑΓΡΕΞ οκαρφόστηκε να ρίξει το κόστος στις μεταφορές, έστησε ένα δικό της γραφείο και το μόνο που κατάφερε δεν ήταν να μειώσει το κόστος μεταφοράς, αλλά να το σαλπάρει προς τα πάνω. Και να και κάτι παραδείγματα: για τη μεταφορά κυμών από ιδιωτικά ψυγεία του Άργους σε ιδιότητα ψυγεία της ΑΓΡΕΞ στην Τρίπολη ξεδούτεθηκαν 750 δραχμές ανά τόνο, ενώ προηγούμενα όλα κι όλα τα λεφτά ήταν 530 δραχμές στον τόνο. Αφήστε πια που για να κουβαλήσουν πατάτες από την Ελλάδα στη Διέπση της Γαλλίας ζηλώθηκε η ΑΓΡΕΞ 72 δολάρια τον τόνο, ενώ προηγούμενα στοιχίζε 53 δολάρια ο τόνο και μάλιστα μέχρι την Αγγλία. (Στη συγκεκριμένη περίπτωση η ζημιά έφτασε τα 2.688.000 δραχμές).

ΣΤΑΜΑΤΑΜΕ εδώ για σήμερα. Ίσως έως ότου τα ξαναπούμε να 'χουν συγκινηθεί και οι αρμόδιοι. Ίσως...

Το «λάδωμα» έφτασε τα 15 εκ.

ΜΕ 15 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΑΧΜΕΣ πήγαν να λαδώσουμε μεγαλοεξαγωγείς του Λονδίνου, άνθρωπο της ΑΓΡΕΞ, για να παραδεχτεί ότι και ελληνικές πατάτες δεν ήταν και τόσο σόβι (και να γλυτώσουν αυτοί κάμποσα εκατομμύρια), αλλά και για να τους βοηθήσει να κλείσουνε μερικές δουλειές ακόμη. Οι ανατριχίαστικές λεπτομέρειες αυτής της ιστορίας υπάρχουν σε κασέτα, που το περιεχόμενο της έχει καταταθεί στη βρετανική και στην ελληνική δικαιοσύνη.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΑΓΡΕΞ (όπως έχει αποκαλύψει το «Π», φ. 230), δεν ενέδωσε. Αντίθετα, μαγνητοφώνησε όλη τη συνομιλία κι αμέσως ενημέρωσε την ελληνική κυβέρνηση, που κινητοποίησε ΚΥΠ και ΥΠΕΑ.

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΕΓΙΝΕ τον περασμένο Ιούλιο στο λονδρέζικο ξενοδοχείο «Κάμπερλαντ» κι επικεφαλής της ομάδας, που ανέλαβε να φήσει τον άνθρωπο της ΑΓΡΕΞ αποδειχτηκε αργότερα ότι ήταν κάποιος έλληνας, που είχε διατελέσει ταγματάρχης στην Αθήνα στις μέρες του Σκόμπι.

ΟΙ ΜΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ πήρανε από την ΑΓΡΕΞ κάπου 25.000 τόννους πατάτες με συμβόλαιο σε κλειστές τιμές (4 λίρες το σακί περίπου). Μιά τέτοια τιμή δέβαια ήταν επιτυχία για την ΑΓΡΕΞ, αφού κλείστηκε το Μάη. Πήρανε χαμπάρι όμως οι Ιταλοί, οι Αιγύπτιοι και άλλοι και ρίξανε του κόσμου την πατάτα στην αγορά, οπότε άρχισαν να πέφτουν οι τιμές. Τότε οι μάγκες που είχαν αγοράσει τις δικές μας πατάτες, άρχισαν τις κόντρες (δεν πληρώνουμε 4 λίρες το σακί — πάρτε δυμισή κι σμα σας γουστάρει!) κι από πίσω πήγαιναν να βγάλουν και την πατάτα μας ελαττωματική!

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΡΕΙΣΒΕΙΑΣ στο Λονδίνο τα βρήκανε μπαστούνια. Πήγε λοιπόν επίτόπου εκπρόσωπος της ΑΓΡΕΞ, αλλά με το που συναρτήθηκε με τους εγγλέζους πελάτες, τον ρίξανε το μάτσο! Παιδί - τζιμάνι ο δικός μας είχε βάλει και κάποιο μαγνητοφώνικι στη μέση τσέπη του

σακκακιού του, κι η κασέτα τώρα εκλεηθδία:

- Το θέμα είναι να τα βρούμε...
- Δηλαδή;
- Να, με 60.000 λίρες...
- Δεν τις κάνουμε 100.000;
- Με το που θα κλείσουμε την άλλη μέρα θάχετε ένα τσεκ όπου μας πείτε εοείς! Στην Ελβετία, αλλού...

★

ΤΩΡΑ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ για την ποιότητα της πατάτας. Οι ποσότητες που φορτώθηκαν για την Αγγλία ήταν οι ίδιες (από την ίδια ποιότητα και παρτίδα) μ' αυτές (40.000 τ.), που πήγανε στο Αλγέρι. Για την περίπτωση των ποσοτήτων αυτών, τέλεξ της ελληνικής πρεσβείας στο Αλγέρι γράφει (αρ. πρωτ. φ 1543.2/109/ΑΣ 1919):

«...Γενικός γραμματέας αλγερινού υπουργείου Εμπορίου αποταθείς προσωπικά υπογραφομένο, παρακάλεσε επέμβασή μου για την εκ μέρους της ΑΓΡΕΞ ανάληψη εκτέλεσης νέας παραγγελίας ελληνικής πατάτας μέχρι 15.000 ή και 20.000 τόννους και την σε έγκαιρες προθεσμίες και ίδια όπως μέχρι τώρα ποιότητα...»

ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΟΜΩΣ, όταν πήρανε χαμπάρι ότι το λάδωμα δεν έπιασε, πήγανε να δγάλουμε σκάρτη την πατάτα μας: εξασφάλισαν (αλήθεια;) από γεωργικό ακόλουθο — που έχει ήδη ανακληθεί από τον Σημίτη, αλλά... παραμένει στη θέση του — ένα χαρτί ότι κάτι δεν πάει καλά με τα φορτία που παραλάβανε παρ' όλο που ο ίδιος είχε δώσει αρχικά διαφορετικό χαρτί. Βρήκαν και μια έκθεση πραγματογνωμοσύνης κάποιου εγγλέζου πραγματογνώμονα ο οποίος όμως, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει το υπουργείο Γεωργίας, την ημέρα που έκανε την πραγματογνωμοσύνη για τις ελληνικές πατάτες και διαπίστωνε ότι δήθεν ήταν σκάρτες, βρισκόταν σε άλλο λιμάνι!

ΤΩΡΑ ΤΟ ΛΟΓΟ έχουν τα δικαστήρια, εδώ και στο Λονδίνο... Θα βγει πράμα μπόλο — το ξαναλέμε και... το περιμένουμε!

Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες, μέχρι σήμερα, (Δ.Σ. μιλάμε για Ιούλιο του 1983) της Εμπορικής Διεύθυνσης, δεν γνωρίζουμε τίποτε για την τύχη των αναφερομένων παραπάνω λεμονιών και των πορτοκαλιών που εστάλησαν στην Αγγλία (λεμόνια 2.708.070 κιλά και πορτοκάλια 738.000 κιλά), ενώ βάσει των κειμένων νόμων περί συναλλάγματος έπρεπε εντός 9 μηνών από της εξαγωγής των προϊόντων να έχει γίνει η απογραφή του αντίστοιχου συναλλάγματος».